Бурлаченко Н.В.

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ОСНОВА ПРОЕКТУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інтелектуальний потенціал суспільства грає першорядну роль в освоєнні світового простору, і одним з ключових моментів, перш за все, є вдосконалення сфери науки і освіти. Саме тому реформування економіки нашої країни багато років супроводжується модернізацією системи вищої освіти з метою досягнення її якісного відповідності перспективам розвитку держави.

На сьогоднішній день питання, що стосуються організації освітнього процесу, методів, форм і засобів навчання, підготовки висококласних фахівців, якості викладання освітніх дисциплін, розвитку культурного потенціалу вищих навчальних закладів - пріоритетний напрямок освітньої платформи України. У зв'язку з цим широке застосування у вітчизняній освіті набувають нетрадиційні для неї форми навчання і контролю ефективності, що знаменують своїм приходом критерії зміни освітньої парадигми. І особливу увагу у визначенні нового державного освітнього стандарту третього покоління приділяється компетенції, як якісному синоніму поняття професіоналізму в усіх його проявах і можливості використання знань, умінь і особистісних якостей для успішної діяльності в професійній сфері.

Відповідно до цього лідируючі позиції займають такі пріоритети особистості як володіння інформаційними технологіями, соціальна активність, вільна орієнтація в соціумі, толерантність до оточуючих, висока мобільність і здатність безперервного проходження освітнім маршрутом протягом всього життєвого циклу людини.

Справжній етап розвитку української системи освіти ознаменований переходом компетентнісного підходу зі стадії самовизначення в стадію реалізації. Масове впровадження нового підходу веде до нового бачення самого змісту освіти, його методів і технологій. Сьогодні для успішного здійснення

компетентнісно-орієнтованої освіти необхідні конкретні науково - методичні розробки.

Компетентнісний підхід в системі освіти на сьогоднішній день є загальновизнаним. У той же час його теоретичні моделі та інструментальні засоби реалізації досі залишаються дискусійними. Численні класифікації та переліки компетенцій, представлені різними авторами, є різноплановими і різнорідними, що не об'єднані спільною методикою [1, с. 9]. Внаслідок цього реалізація компетентнісного підходу на практиці є складною і актуальною задачею, що потребує вирішення за допомогою систематизації використовуваних в даний час педагогічних методик і програм.

На процес підготовки молодих фахівців в системі закладу вищої освіти значний вплив робить зовнішнє середовище – роботодавці та суспільство в цілому, зацікавлені в появі на ринку праці адекватного їх запитам людського капіталу. У сучасних умовах зростає роль соціального партнерства всіх суб'єктів соціальної інфраструктури, зацікавлених у кваліфікованому, конкурентоспроможному фахівці: закладом вищої освіти як організатором підготовки, роботодавцями, що забезпечують трудові і соціальні гарантії випускників, органами державної влади, що володіють реальними можливостями узгодження дій всіх учасників.

Мета підготовки компетентного фахівця в сучасних умовах може бути сформульована таким чином: сприяти становленню (розвитку) професійної компетентності, яка виражається в здатності вирішувати різні класи (види) професійних завдань, що виникають в реальних ситуаціях життєдіяльності на основі теоретичних знань, наявного соціокультурного досвіду практичного вирішення завдань , аналізу власного досвіду і можливостей для цього.

Компетентності «закладаються» в освітній процес за допомогою технологій, змісту, стилю життя навчального закладу, типом взаємодії між викладачами та студентами [1, с. 6].

Яким вимогам повинні відповідати технології, що дозволяють досягти вимог до випускника, заявлених в стандарті? Вони повинні привести до

організації самостійної діяльності здобувачів вищої освіти в процесі освоєння майбутньої професійної діяльності, до активного включення студентів в різноманітні види діяльності (актуально застосування проективної діяльності, творчому розвитку і дослідному інтересу).

Важливе місце в підготовці майбутніх фахівців займає технологія проблемного навчання. Технологія проблемного навчання передбачає такий характер взаємодії викладача та студентів, при якому під час передачі і засвоєння навчальної інформації розкриваються протиріччя, створюються проблемні ситуації, результатом яких і буде рішення пізнавальної завдання [2].

Особливість інформаційно-комунікаційних технологій полягає в тому, що мультимедійні та інтернет-технології дозволяють використовувати їх як засіб навчання, виховання, інтеграції в світову спільноту, впливаючи на особистість, її професійне самовизначення і становлення. Інформаційні технології підвищують мотивацію до навчання і стимулюють пізнавальний інтерес, зростає ефективність самостійної роботи.

Впровадження технології особистісно-орієнтованого навчання передбачає зміну форм комунікації в навчально-виховному процесі, прийомів і засобів комунікативної діяльності, спрямованої на формування у майбутніх фахівців

п

р Оскільки центром всієї освітньої системи в даній технології є

і індивідуальність студента, то її методичну основу становлять індивідуалізація і

д диференціація навчального процесу. Вихідним пунктом будь-якої предметної

е методики є розкриття індивідуальних особливостей і можливостей кожного студента [3].

і Впровадження педагогічних технологій, реалізація компетентнісного

й підходу в професійній освіті сприятиме досягненню головної мети -

н підготовці кваліфікованого фахівця, який є конкурентоспроможним, здатним

и ефективно працювати на рівні світових і європейських стандартів, готовий до

х постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності.

і

Список використаних джерел

1. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К. : „К.І.С”, 2004. С. 3-21;

2. Кайдалова Л.Г. Сучасні педагогічні технології як засіб підготовки компетентних фахівців // http://divovo.in.ua/pdfview/suchasni-pedagogichni-tehnologiyi-yak-zasib-pidgotovki-kompete.html;

3. Волчанова Н. Індивідуальна робота з обдарованими дітьми //Рідна школа. – 2000. - №6. – С.77-79.